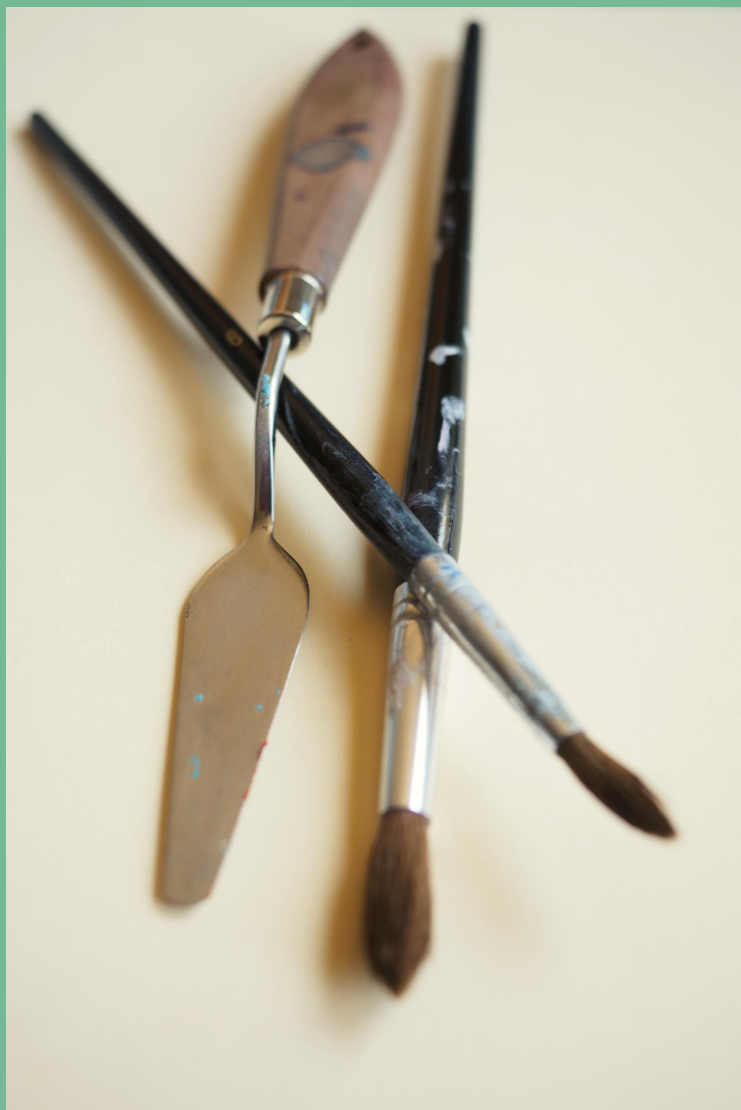

SØSTRE

Forsideillustrasjon: Willy Walder

Willy Walder

SØSTRE

2005

Sonette 116

For sanne sjelers forening ser jeg
ingen hindre. For er det kjærlighet
om den føyelig, villig bøyer seg,
eller forandrer seg til stadighet?

Nei, den er en varde, for all tid fast,
og ser stormen rase fra stødige fot,
er ledestjernen over skipets mast,
som ingen kjenner, som alt måles mot.

Den står mot tidens bølger, selv om kinn
og lepper blekner for hvert åndedrag.
For kjærligheten tåler alt slags svinn
og holder ut alt, helt til dommedag.

Om noen kan vise at jeg tar feil,
Da elsket ingen, aldri diktet jeg.

*William Shakespeare,
oversatt av Willy Walder*

Aktører:

Aurora – eldste søster
Venia - mellomste søster
Stella – yngste søster

mørkt

nesten mørkt

Aurora står alene på en nesten mørk scene

Venia Stella ser ikke

bare stemmene

Stella

Aurora. Nei. Aurora. Stakkars Aurora.

Venia

Nei. Ikke det. Ikke Jon. Nei.

Stella

Stakkars Aurora.

Aurora

Det er snart over. Alt er over nå. Han sier. Han sier ikke stort. Jon sier meg. Dette er slutten. Han er blek. Han er redd. Døden er aldri enkel. Han dør nå. Uenkelt. Han dør snart. Jeg venter. Jeg sier lite. Nesten ingenting. Han puster. Han sover. Det er nesten som døden. Han ligger med lukkede øyne. Puster. Drømmer. Lever. Det er snart over nå. Snart. Han åpner øynene. Han ser meg. Han sier ingenting. Alt er bra. Jeg sier alt er bra. Jeg smiler.

Han ser meg. Jon sier:

Om jeg sier deg. Du sier meg kjærlighet.
Du elsker meg nå. Elsker meg en gang.

Sier meg. En gang.

Han ser meg. Jon sier:

Om jeg sier deg kjærlighet. Om du sier meg kjærlighet.

Da. Lar livet mitt skynde seg.

Lar meg se dine ord. Hører kjenner tenker. Deg.

Om du sier meg kjærlighet.

Han ser meg. Jeg ser ham. Jon sier:

Jeg elsker deg. Du sier meg du elsker meg.

Livet mitt spoler hurtig frem til. Det punktet. Der. Der du sier meg.

Elsker deg.

Han ser meg. Jeg ser ham. Jeg er. Full av kjærlighet.

Overveielser. Full av forventning. Jeg sprekker snart. Jeg ser ham. Jeg sier. Jon. Snart elsker jeg deg Jon. Han ser. Han ser leppene mine. Han ser leppene mine og lengter i øynene. Han ser ordene mine mens jeg åpner og lukker munnen. Mens jeg slår av og på kjærligheten. Jeg ser øynene hans. Han ser leppene mine. Kanskje vi ser hverandre. Jeg sier ingenting. Jeg sier. Alt er bra. Lukk øynene dine. Det er nok sier jeg. Lukk øynene.

Han ser meg. Jon sier:

Jeg elsker deg Aurora. Aurora deg elsker jeg.

Fullhjertet venter du.

Skjenker meg full av nåde ved båren.

Du gir meg plenty tid til elsker deg.

Du gir meg evigheten.

Jeg ser ham. Han lukker øynene. Jon ser ikke meg lenger.

Han. Han. Puster. Kanskje drømmer kanskje tenker han.

Han. Ser ikke meg. Ser ikke meg lenger. Jeg ser ham. Er dette forsoningen. Tilgivelsen. Dette er døden. Nå. Nå. Han slutter pusten. Han slutter tanken. Han slutter drømmen. Han slutter livet. Og så dør han.

Jon er død.

Stella

Aurora. Stakkars stakkars Aurora. Stakkars søsteren vår.

Venia

Nei. Ikke Jon. Nei. Nei.

Aurora

Ja vel. Så er han død. Han legger livet bak seg. Jeg legger livet hans bak meg. Jon jeg elsker deg nå. Jeg elsker. Jeg kjenner meg hel for første gang på lenge. Jeg ser hvem jeg er. Jeg er Aurora. Enken etter Jon. Jon er død. Jeg er enke. Enken etter Jon. Jon er død. Jeg er full av kjærlighet. På bristepunktet full av lengsel begjær kjærlighet. Jeg knoppsprekker. En nyutsprunget enke. Sørgelig. Full av sorg. Berettiget. Ubetinget. Lidende. Jeg arver alt etter ham. Hans liv og hans død er mine nå. Jeg er enken. Ingen kan si meg imot. Jon er min. Med hud og hår. Aske og stein. Jeg er lykkelig som sørgelig. Alt er over. Jeg er så glad. Alt er over.

Venia

Stakkars Aurora. Jeg tror det ikke. Jon er død.

Stella

Aurora. Stakkars deg.

Venia.

Aurora. Du. Hvordan. Aurora. Hvem er du nå Aurora. Vi er så redde for deg.

Stella

Stakkars deg. Du er en stakkar. Gode søster. Min store gode søster. Du min elskede stakkars søster. Du. Aurora. Du er. Du er enke nå. Enke. Søsteren min er en enke. Du er sørgelig.

Aurora

Venia. Stella. Dere er hjertebløtt. Gode brystbankende søstre.

Venia

Det er bare så trist. Så uendelig trist. Jeg vet ikke hva jeg sier. Gjør. Tenker. Lenger. Det er. Så urettferdig Aurora. Aurora. Hva gjør vi for deg.

Aurora

Et glass vann. Takk. Et glass vann. Det er fint. Takk. Om det ikke er til bryderi.

Stella

Sett deg. Aurora sett deg her. Kom. Sett deg.

Venia

Vann. Selvfølgelig. Vann. Vent. Bare vent. Jeg finner glass. Vann. Finner vannet. Glasset. Vann. Vent.

Stella

Kom sett deg. Stakkars deg. Jeg er her. Du er ikke alene nå. Jeg passer på deg. Tar vare på deg.

Venia

Her Aurora. Vær så god. Vannet. Du tar glasset nå. Du drikker av det Aurora.

Stella

Jeg passer på deg. Jeg tørker tårene dine. Jeg grer håret ditt. Jeg kler på deg. Jeg legger sminke på ansiktet ditt om morgenen. Jeg fjerner den fra ansiktet ditt om kvelden. Jeg kler av deg. Jeg gråter for deg. Jeg sover for deg. Min elskede storestore søster du er aldri mer alene.

Venia

Han. Jeg tenker på Jon hele tiden. Det gjør så vondt Aurora. Jeg skjærer hjertet ut av brystet mitt får ham tilbake.

Stella

Venia. Det er nok. Det er ikke deg. Det er trist. Aurora.

Venia

Det er så trist. Så uendelig trist. Jeg skjønner det ikke. Ikke før det er for sent. Nå skjønner jeg det. Det er for sent. Han er død.

Stella

Vi savner ham alle. Han er en stor mann. Sorgen vår er like stor som Jon selv. Men bare Aurora er enken. Hun bærer sorgens gullmedalje.

Aurora

Han sover. Tror jeg. Jeg tror det er søvn. Han hviler seg. Samler krefter til slutten. Han drømmer. Mye. Så kommer slutten. Bare vi to. Jon og jeg. Bare oss. Døden. Han våkner. Han åpner øynene. Bare et øyeblikk. Han ser meg. Han åpner munnen. Han sier meg. Han sier. Jeg elsker deg Aurora. Sier han. Så dør han.

Venia

Det er alt han sier. Ikke mer.

Stella

Så vakkert. Tross alt. Romantisk. Så typisk Jon.

Venia

Trist. Det er så trist alt sammen. Så trist. Hans siste ord er at han elsker deg. Døden fanger ham. Det er ikke liv. Det er

ikke liv lenger. Jon sier ingenting. Han gir meg ingenting lenger. Så trist.

Stella

Så typisk Jon. At hans siste ord i livet. Hans siste ord på jorden. Er kjærlighet. Han har himmelen i munnen sin. Så typisk Jon. Tenker enker Aurora. Ligger der. Våkner. Vet at nå dør han. Forsvinner for all tid. Puster inn. Sier. Jeg elsker deg. Puster ut. Og dør. Jeg tenker det. For en mann Aurora.

Aurora

For en mann. Litt av en mann. Jon gir meg alt. Mye. Jon gir meg livet sitt.

Venia

Ja. Jon er generøs. Han gir. Og nå gir han ingenting lenger.

Aurora

Jon. Gode Jon. Han gir seg hen til døden. Han er ufri nå. Bare min. Bare for meg. Til meg alene. Jon er eksklusiv. Min. Han åpner munnen og gir seg til meg. Jeg svelger ham hel. Ubetinget. Han er min i døden sin. Han er livet mitt i døden sin.

Venia

Han er død nå. Borte. Hva skal du med et liv uten Jon.

Aurora

Jeg er aldri alene. Jeg har ham hele tiden. Hele tiden. Hver dag hver natt hvert sekund hele tiden om jeg er våken om jeg sover spiser om jeg står eller sitter om jeg ligger eller går. Er han. Med. Meg.

Venia

Jon er borte. Du er alene. Du dikter deg et nytt liv. Dikter et jonløst liv.

Stella

La henne være. Hun er enke. Hun trenger trøst. Hjelp. Mat.

Venia

Unnskyld. Unnskyld Aurora. Det er ikke meningen.
Unnskyld. Er du sulten kanskje. Vi lager mat til deg.

Stella

Hun er ikke sulten. Hun er enke. Vi tenker på en begravelse.
Jeg lager maten.

Aurora

Jeg er enken. Jeg er så sørgelig. I en verden full av fremtid er
jeg en fremmed. Fortiden er mitt vern. Mitt sverd mot
verden. Minnene er skarpe. Er mine. Jeg har bare Jon.

Venia

Du er alene nå. Enke. Ikke riktig alene. Du har oss Aurora.
Du har alltid oss. Det vet du.

Aurora

Gode søstre. Takk for alt dere gjør for meg. I denne
sørgelige. I denne vanskelige. I denne tiden. Tiden min.
Denne tiden er min. Dere er så gode mot meg. Takk skal dere
ha. Jeg gir aldri slipp på ham. Ikke nå. Endelig. Nå er det
bare meg han gir til.

Stella

Du gir aldri slipp på ham. Du holder fast ved alt du har. Tar
alt som er ditt. Hele ham. Han er din nå. Minnesamværet. La
meg Aurora. Vær så snill. Jeg gir Jon et samvær til minne.

Venia

Men han er død. Han er død. Borte. Han er ikke mer. En skygge i hodene våre et ubehag i magen.

Stella

Hvorfor sier du det. Det er ikke slikt vi trenger. Ikke nå. Ikke nå. Et enkelt koldtbord. Hvor mange tror du vi blir. Vin. Vi må ha vin.

Aurora

Jeg vet han er død. Det er derfor jeg er enke. Det er derfor han er min. Hele tiden. Alltid. Døden varer lenge. Han er min for alltid. Kjøtt. Kjøttet er helt avgjørende. Vin. En håndfull brød. Et par fisker. Det er bra. Tusen takk Stella. Fint.

Stella

Begravelsen. Salmene. Blomstene. Hva slags tror du. Hva liker Jon.

Venia

Han er borte. Han er ikke her. Han er der. I en boks. Han er død. Og du lever. Lever. Du lever videre. Du må glemme.

Stella

Du setter deg ned. Er stille. Gjør det du kan best. Du skriver noen ord til Jons minne. Slik at husker vi ham godt. For vi elsker ham alle. Du skriver oss noen vakre ord. Om ham. Jon. Du skriver ikke om deg selv. Jon skriver du.

Venia

Jeg skammer meg.

Stella

Det er du god til. Du skriver. Det er du god til.

Venia

Jeg setter meg straks. Jeg skriver ham noen minneverdige ord. Verdige ord. Skarpe. Det gjør jeg.

Stella

Du lar oss i fred. Noen ganger er livet svart eller hvitt. Akkurat nå velger jeg det svarte. Ikke det andre. Jeg kler ikke hvitt. Hvitt er blast. Jeg er ikke blass. Jeg er blek. Jeg kler svart. Jeg elsker svart. Jeg elsker naken uten hvitt. Hvitt er ikke svart. Jeg er vakker i svart.

Venia

Jeg fyller et glass. Jeg tar pennen min og papiret mitt og setter meg her. Drikker. Tenker. Sørger. Skriver.

Aurora

Du er ikke redd for meg Venia. Jeg er her. Jeg lever. Jeg har Jon. Jeg har et liv. Jeg har kontroll over alt. Jeg teller opp. Legger alt på sin plass. Full kontroll. Det er meg.

Venia

Jeg er redd deg.

Aurora

Jeg er redd jeg er tilfreds. Du trenger ikke meg. Du griper etter glasset. Pennen. Du skriver.

Venia

Det er hennes liv. Ikke mitt. Det er ditt liv. Unnskyld. Du er ikke her. Hun slipper deg tenker jeg. Skriver jeg. Hun. Hun slipper alt og lever livet sitt på nytt. Det er nullpunktet. Nåden er det samme som null. I dag er. I dag er dagen svart. I dag er hodet full av svarte tanker. En svart sol kaster seg kald over oss.

Aurora

Jeg vil ha mange blomster. Krysantemum. Mange. Jeg vil ha alle farger. Overalt. Jeg vil ha sang. Jeg vil ha musikk. Jeg vil ha solosang. En røst. Barytonrøst. Som synger en hilsen fra døden til meg. En elskesang som holder ut alt. Tåler alt. En bryllupssang vil jeg ha. En gledesrøst.

Stella

Du får akkurat det du vil. Du får alt du vil Aurora. Du får det slik du ønsker deg. Helt nøyaktig akkurat sånn som du vil ha det. Sånn. Slik. Til siste kronblad. Til siste tone. Til sangen toner ut. Akkurat som du vil. Som du vil. Og så er alt over.

Aurora

En vakker trist kjole. Alle ser på meg. Alle tenker. Stakkars henne. Stakkars Aurora. Hun er enken. En sørgelig enke i et hav av blomster. Alene i himmelhaven.

Stella

Verden er tom. Kirken er full. Veggene taket huser alle. Den siste plassen finnes ikke. Alle bærer pusten inne i seg. Holder den tett i brystet. Lysene flammer brenner ild. Lydene svever. Englesang. Renner tårer bølger i et hav av blomster. Musikken er vakker. Den er barokk. Langsomme slag fra et dødt hjerte. Århundregammel. Rytmiske liksom. Orgelet regner tårene over oss. Vi er våte. Bach. Ja det er Bach.

Venia

Full av uliv står kisten alene. Grusom
drar den grå tårer ut av øynene.

Soltrådene blafrer svarte i vinduene.

Livet er borte. Han ligger ensom under kistelokket.

Kroppen løst for mening vilje og glød: Han er død.

I dag er tanken svart og har låst seg inne.
Dagen er rasende. Sjelen er utmattet fattig
Og velsignet. Uten feste flyter livet. Svever ulevelig.

Hjertet slår skarpt og vondt og banker
Alle minner fast i et tomrom av nød: Han er død.

Død? Hvorfor? Han elsker jo kjærlighet.
Han lever puster den varm og nær.
Det gjør så vondt der han ikke lenger er.
Sorgen er en kiste en trang urørlig evighet
Uten liv. Et liv uten kyss og vin og brød: Han er død.

Et synlig fravær murer fast en varde av savn.
En sørgestein peker mot himmelen. En blindvei.
Folk dør hele tiden ingen kjenner navnene eller bryr seg.
Folk går videre. Tungen taler navnet jeg kan og munnen.
Nummen i samme øyeblikk. Livet uten glød:
Du er død.

Aurora

Jeg tenner et lys. Jeg tenner et lys med en gang. Jeg lyser opp
verden med hans død. For han er min. Dere ser at han er
med meg hele tiden. Ikke sant. Sant. Jeg er sørgelig vakker.
Jeg er aldri mer alene. Ikke nå. For jeg er verdig. Jeg går
sørgelig over gulvet. Lyden fra skoene mine slår alle i ørene.
En svevende kjoleskygge mot avskjedens boks. Ingen lunger
trekker luft. Ingen hjerter pumper blod. Alt står stille uten
meg. Minnene mine beskjerer tankene. Jeg ser sørgelig ut.
Vakker. Hør verden. Det knitrer farver. For jeg legger
blomster på min elskedes bjørkebryst.

Stella

Se så vakkert lyset skinner. Blافرer. Som et liv. Hans liv. Han
skinner for oss i døden som han skinner for oss i livet.

Venia

Nå ligger han stille og kald. Som stein. Han ligger i en boks.

Stella

Jeg sørger så fryktelig.

Venia

Død. Jon. Død.

Stella

Aurora elsker Jon. Jon elsker Aurora. I all evighet. Jeg hører en gledesrøst. En hinsidig hilsen. Bryllupsrøsten. En barytonrøst ramler på oss fra tårnet.

Jon sier:

En ting vet jeg og fire ting skjønner jeg ikke.

Her er livet.

Her er du og jeg og veien mellom oss.

Elsker jeg ikke så lever jeg heller ikke.

Elsker jeg ikke så dør jeg heller.

Elsker jeg så dør jeg ikke.

Elsker jeg så lever jeg.

Sier Jon.

Aurora

Jeg er enken. Jeg sørger. Derfor elsker jeg. Han er død. Jeg lever med døden hans hele tiden. Alle dager. Jeg elsker ham så. Derfor sørger jeg.

Stella

Jeg legger blomster på kisten. Gode svoger. Jeg dekker deg med krysantemum.

Venia

Endelig. Tilslutt. Nå er det straks over. Han er borte snart. Helt borte. Han ligger i boksen sin og fjerner seg fra jordens

overflate. Jon senker seg. Blir bare borte. Blir ingenting. Til boksen forsvinner. Brenner. Han brenner oppover.

Fordunster. Støv i vinden. Stiger røykende mot himmelen. Jeg vinker håpefullt. Som Kain. Og så. Borte.

Aurora

Farvel gamle kropp. Min elskede. Du er alltid hos meg. Den gamle kroppen frakter seg bort. Den trenger du ikke mer. Si farvel til det gamle. Si farvel til livet. Du hviler tankene dine i meg. Blir skyggen min.

Stella

Så sørgelig. Så trist. Så unødvendig. Hvem lyser nå for min fot. Hvem trøster meg nå. Hvem leder meg nå. Min ungdom er over. Alt er over nå. Jeg flyr ikke lenger.

Venia

Jeg er ikke blind. Jeg ser du forlater oss. Du er borte. Du er død. Det er ingenting igjen av deg. Lite igjen. Ubetydelig lite. Uunngåelig lite. Det blir godt for oss at du er borte. Vi puster villig nå. Helt alene. Heretter puster vi alle sammen av oss selv.

Aurora

Vi fyller oss ikke med tunge tanker og mørke sinn. Men vin. Vi gleder oss over det som er og det som blir. Vi har ikke alene. Vi har sammen. Vi har hverandre. Derfor er vi glade. Vi tenner lys for ham og gleder oss over det vi har. Jeg er enken. Jeg sørger. Fordi jeg elsker ham. Han elsker meg. Nå elsker han meg i all evighet. Det er bra. Godt. Helt OK. Jeg er enken.

Venia

Aurora. Kom sett deg. Hvil deg. Slapp av. Det er over. Det er bra. For deg. For oss. Hvil deg. Vi trenger alle litt hvile nå.

Jeg er tørst. Og sulten. Du er tørst og sulten. Du er det.
Tørst og sulten. Du får noe å drikke. Noe å spise.

Stella

Nå er det mat. Og vin. Sett dere.

Aurora

Jeg bestemmer marmor. Steinen. Marmor. Jeg vil.

Venia

Jeg gir deg mat fordi du er sulten.

Stella

Selvfølkelig. Steinen. Marmor. Steinen er vakker. Den må
det. Som ham. Helt nøyaktig akkurat sånn. En stein av
marmor.

Venia

Jeg fyller deg vin fordi du er tørst. Du fanges av sorgen din
og jeg kommes av døden din. Jeg setter deg fri. Fra løgnene.
Dine løgner. Mine.

Aurora

Når jeg går til graven hans og legger ned blomster. Når jeg
går til graven hans og tenner lys. Da har jeg en stein av
marmor. Nødvendigvis en vakker stein. Det er logisk. En
stein som ham selv. Vakker. Marmorisk. Slående nøyaktig
akkurat som ham selv. Nødvendigvis. Du sa det.

Stella

Vakker som ham. Sånn er steinen bare. Vakker.

Aurora

Ja. Ja vakker. Hvit. Blek. Blass som døden sin.

Stella

Når du tenner lys på graven om høsten ser du. Absolutt. En stein som er som ham selv. Vakker som ham. Myk. Varm.

Aurora

Ja. Gode Stellamin. Du ser også hvor vakker han er. Som en marmorstein. En skulptur. Som et kunstverk. Slik han er. Slik er han nå for tiden.

Stella

Ja. Vakker. Du er heldig. Lykkelig. Han er din. Bare din.

Aurora

Når jeg kommer om høsten. Alledødensdag. Når jeg tenner et lys. Da. Da ser jeg hvor vakker steinen er. Ser hvor vakker han er. Englehelgen. Hvert eneste år ser jeg det.

Venia

Han er. Kald og død. Som stein. Urørlig. Snart glemt. Uavlatelig glemmer vi de døde. Uten stans.

Aurora

Det er godt å spise. Litt. Og drikke litt. Jeg er sulten og tørst.

Venia

Du er sulten. Du er tørst. Jeg gir deg noe å spise. Jeg gir deg noe å drikke. Jeg spiser og drikker med deg. Jeg er her. Med deg. Med deg.

Stella

Etter døden er det alltid godt med mat.

Aurora

Nå hygger vi oss. Det er lenge siden. Lenge siden vi sitter sammen. Spiser. Drikker. Vi gjør ikke det ofte.

Venia
Jon er i veien.

Stella
Det mener du ikke.

Venia
Han lar oss ikke. Sitte.

Stella
Ikke nå. Venia.

Venia
Jon er i veien. Han gir oss ikke plass. Han tar for stor plass. Han fyller et helt rom. Og alle stoler. Han sitter rundt hele bordet på alle stoler. Alle glass og fat tilhører ham. All maten. Vinen. Derfor sitter vi ikke ofte rundt et bord. Vi er ikke lenger barn. Det er lenge siden.

Stella
Han er så stor. Han er kanskje for stor for oss. Kanskje vi aldri skjønner ham.

Aurora
Jeg elsker ham. Nå er han død. Jeg er hel. Jeg har et liv nå. Vakre sorgen og savnet.

Stella
Han er for stor for oss. Heldigvis. Han løfter oss opp. Da er han stor. Han må det. Lar oss skåle for ham. Mer vin til alle. Drikk.

Venia
Jeg er ikke full.

Stella

Mer vin. Skål for ham som vi elsker. For ham som elsker oss. Han er et godt menneske. Et varmt menneske. En god mann. Stor. Ja. Det er han. En stor mann. Høy. Et tårn av varme høye uforståelige ord. Uleselig. En jeg ser opp til.

Venia

Jeg skiller tankene fra følelsene. Fra sansene. Jeg tenker noe annet. Noe helt annet. Det motsatte av det jeg føler og sanser. Noe usammenhengende. Ubalansert.

Stella

Helt høy helt alene. Atomisk. Udelelig. Enslig. Enig. Ensom i hodet. Høyden svimler. Han ser ned på oss. Noen ser opp til ham. Jeg stirrer.

Venia

Jeg er ikke full. Jeg skifter kurs. Jeg går en annen vei enn den jeg går. Jeg gjør noe annet enn det jeg gjør. Jeg er en annen enn den jeg er. Jeg går meg vill og mister meg av syne. Jeg forsvinner.

Stella

Jon lærer meg. Storhet. Vyer. Et blikk for verden. Visjoner. Han løfter meg opp på sine skuldre og lar meg skue verden. Jon sier:

Hva vil du ha Stella. Hva vil du ha.

Venia

Jeg er blind for alt. Alt annet enn min svakhet. Mine mangler. Bjelkene i øynene mine er alt jeg ser. Det er heldigvis bare i mine øyne. Mine. Jeg har minnelig med tid. Jeg er velsignet med skam. Jeg angrer alt jeg lyster.

Aurora

I morgen. Våkner jeg. Jeg står opp. Går ut. Ut. Jeg kjøper de vakreste blomstene og setter på graven hans. Alle som går forbi ser en vakker. Flott. Velstelt grav. Alle forstår at denne mannen. Er. Elsker. Alle skjønner at han har et godt liv. En god død. Elsker. Jon er en god død mann. Dyktig kompetent død. Jeg er så heldig. Privilegert.

Stella

Han løfter meg opp. Holder begge hendene om livet mitt.
Jon sier:

Kom Stella. Hold deg fast.

Han tar tak og løfter meg opp. Setter meg på skuldrene sine. Han holder meg godt fast. Det kiler i magen. Han løfter meg.

Aurora

Løfter han deg. Bærer deg på sine skuldre. Du husker feil. Han er ikke slik. Han løfter ikke noen. Du er jo bare et barn. Du husker feil.

Venia

Lykken er lik null. Lykken er som nåden.

Stella

Se. Han løfter meg opp.

Jon sier:

Ser du Stella. Ser du.

Jeg sitter på skuldrene hans. Jeg ser. Hva er det. Hva er alt sammen. Hva er de lysene der. Hva er det.

Jon sier:

Det er de største byene i verden.

De største byene i verden. Er det sant Jon. Alle de lysene. Er det de største byene i verden.

Jon sier:

Det er de største byene i verden.
Der er London.
Der ligger Berlin.
Og det. Det der borte. Det er Paris.
Ser du alle lysene. Skinnet fra alle menneskene som lever
der. Som stjerner.
De er dine Stella. Alle sammen er dine. Jeg gir dem til
deg.
Får jeg dem. Gir du alt dette til meg. Får jeg dem. Kan jeg.
Jon sier:
Du får dem.
De blir dine.
Når du drar dit. Drar til verdens største byer.
Når du drar dit. Skal du tenke at jeg er der.
Hver eneste gang.
Du finner en hånd i verdens største byer. Du tar hånden.
Når du kjærtegner deg med hånden du tar. Som bare er
din.
I London.
I Berlin.
I Paris.
Når du kjærtegner deg og elsker deg. Med en. Du. Finner.
Kanskje eier.
Når du lar alle drømmer og lengsler gå opp. I en kropp.
Alt sammen på en gang.
Når du løfter deg opp. Bærer deg.
Da.
Da tenker du på meg.
Husk.
Det er jeg som. Gir. Deg. Min verden.
Sier Jon.

Venia
Om himmelen blir borte for oss. Jager vi det salige.

Aurora

Det er ikke sant. Det er ikke sant. Ikke slik. Ikke deg. Jeg bærer gladelig alt for ham. Men han løfter meg aldri.

Stella

Jeg er jo bare et barn. Er bare et barn. Det er lett for ham å løfte meg. Jeg er så lett. Som et vindpust. En flamme.

Aurora

Jon løfter aldri. Ikke meg. Han løfter ikke. Han lover ingenting. Ikke løfterik. Ikke ett løfte. Jon lover ingenting. Gir ikke. Jon tar. Jon er høy. Er høyt opp. Er ikke sterk han er krefterik. Han legger meg under seg. Jeg ligger under ham. Han løfter lårene mine. For å komme bedre til. Han holder meg nede med kroppen sin. Han bruker. Tyngdekraften. Han løfter meg tungt under seg. Jeg kan ikke røre meg. Jeg ligger fast under ham. Jeg nyter tyngdekraften. Han kolliderer meg. Kaster kraften mot meg. Det deilige tyngende. Sammenfiltret. En knute en uløselig knute jeg er uløselig bundet med to hender holder han meg fast tung på meg. Han tynger meg tungt. Jeg elsker det. Sånn er det bare.

Venia

Tar han på deg.

Stella

Han tar livet mitt. Et godt tak i livet mitt. Han tar livet mitt og løfter det opp.

Aurora

Han holder meg godt fast. Han holder meg under seg. Et solid grep. Han er en stor mann. På alle måter. Stor.

Venia

Tar han på deg.

Stella

Jeg er et barn. Jeg vil at han tar på meg. Jeg vil at han løfter meg. Det kiler i magen. Når han løfter meg. Når han lover meg verden. Når han gir den til meg. Hele verden. Til meg. Da. Da kiler det. Kiler i magen. Jeg er et barn. Et barn. Det er lenge siden nå.

Venia

Tar han på deg.

Aurora

Kutt ut. Det er du som er skammen. Ikke Jon. Du er infam. Full.

Stella

Jeg er et barn. Han er min storestoresøsters mann. En herlig farsfigur i mitt farløse liv.

En kjærlig mann. Rik på omsorg og storhet. Et eventyr.

Aurora

Et godt menneske. Oppmerksom. Vennlig. Snill. Leken.

Stella

Et barn. Et lykkelig barn. Jeg er et lykkelig barn. Jeg sørger over min tapte venn. Mitt forbilde. Et lys slukker seg.

Aurora

En god mann. En god elsker. En vennlig. Oppmerksom. Mann. En.

Stella

Han leker. Han er en leker. Han ler. Han er en latter. Høyt. Han ler hodet høyt der oppe. Et himmelsk smil. Nakne tenner. Pusten ramler støtvis ut av munnen hans. Hendene rister. Klapper. Leker. Øynene våte av glede. Ørene mine

fulle av vibrasjoner.

Venia

Øyene ser fulle av lengsel mot oss. Meg. Oss. Andre. Mot andre. Han ser. Stirrer. Han lengter. Han er ikke som andre. Han vil så mye mer. Ingen er nok for ham. Han får ikke nok. Ikke nok av det.

Aurora

Han strekker seg lengre. Han er akkurat lang nok til å strekke seg lengre enn de fleste andre. Han rekker forbi meg. Jeg strekker meg etter ham. Jeg når ikke frem. Jeg er ikke nok. Han strekker seg forbi meg. Jeg er utilstrekkelig. Jeg er ikke nok. Ikke nok for ham. Jeg når frem. Til kort. Så altfor kort. Kneler jeg blir jeg bare kortere. Kneler han blir jeg bare svimmel. Er det nok. For ham.

Stella

Han løfter meg opp. Vi er like høye. Jeg er et barn like høy som han. Høyere. Det kan bare han. Jon.

Venia

Øynene hans ser forbi oss. Meg. Oss. Han ser så langt forbi oss. Han driver forbi meg. Oss. Meg. Han driver seg langt. Kraftig. Livskraftig.

Aurora

Tyngdekraften.

Stella

Han sier meg. Jon sier meg. Løfterik. Sterk.

Aurora

Tyngdekraften kaster ham mot jorden. Alltid. Alltid er noen klar til å ta i mot ham. Alle tar i mot ham. Alle elsker Jon.

Venia

Han er syk. Han sykner. Han synker. Han er ikke syk. Han dør.

Aurora

Alle elsker Jon. Bare jeg er enken.

Venia

Sier han at han elsker deg. Noen gang. Sier han noen gang. At han elsker deg. En eneste gang. Sier du det. Jeg elsker deg. Bare en eneste gang alle disse årene. Sier noen det.

Aurora

Han viser det for meg. Han er et kjærlig elskende vesen. Han trenger ikke si det. Han er det i stedet. Han er kjærlighet. I sitt vesen. Jeg elsker Jon akkurat nøyaktig så mye som jeg må. Jeg fører regnskap. Jeg teller hver eneste penny. Den hans. Den er min. Nødvendigvis et nøyaktig kjærlighetsregnskap. Og. Dessuten. Når han dør. Sier han det. Han sier meg kjærlighet. Når han dør. Han sier.

Stella

Han sier. Du er prinsessen min.

Jon sier:

Jeg elsker deg prinsesse.

Venia

Aldri. Sier han det. Aldri.

Aurora

Han sier ikke. Det. Sier han ikke.

Venia

Du er løs. Skamløs.

Stella

Du er bare. Misunnelig. Han rører meg aldri. Ikke slik som du innbiller deg i din tunge hjerne ditt tørre skjød. Dette er ikke et taust teatralt familiedrama der ingen snakker sammen og alle ligger med hverandre. Tenk det. Dette er noe helt annet. Jon er en stor mann. Han løfter meg opp. Han er et eventyr. Viser meg verden. Gir den til meg. Han rører meg aldri. Han er ren. Et rent menneske.

Venia

Jeg lutres. Dag for dag. Mer og mer. Jo mer jeg lutres. Desto skitnere blir jeg.

Stella

Alltid ønsker drømmer jeg en mann som Jon. Din lykke Aurora drømmer jeg. Kjærtegnene av en mann som bare er min. Jeg reiser til stjernelyset til verdens store byer. Jeg leter blant mange kjærtegn en mann å eie. Jeg lar lengslene falle mot en skulder. Jeg søker en mann som løfter meg. Jon lærer meg lengselen.

Aurora

En anstendig mann. Et rent menneske. En fast mann. Tro. Min mann. Han er min mann. Ingen andre får ham. Får kjenne ham. Ingen andre kjenner tyngden hans som jeg. Bare jeg. Bare jeg vet. Jeg.

Stella

Jeg lengter og lengter. Jeg leter smaker prøver. Jeg får ikke nok av det.

Venia

Finner du det. Finner du det du ikke har.

Aurora

Døden gir meg dobbelt. Takker døden for livet hans.

Venia

Alt er så uopprettelig. Det jeg finner. Det jeg ikke finner. Tar. Stjeler.

Stella

Jeg er. Trygg. Det er bare Jon døden tar. Ikke meg. Oss. Døden tar Jon og går. Jeg står urørt tilbake. Urørt. Ren. Jomfruelig.

Venia

Urørt. Merket. Vi er. Jeg er. Merket til døds. Merket og dømt. Lenge før døden rører meg. Oss.

Aurora

Jeg vil takke livet. Jeg får så mye ut av det.

Stella

Levende.

Venia

Jeg er dømt levende. Jeg dør levende. Uten bedøvelse. Dømt til livet. Jeg er fordømt umenneskelig. Som en liten gud. til Stella
Jeg vet hvem du er.

Aurora

Vet du hvem jeg er.

Venia

Jeg vet hvem jeg er. Jeg vet hvem du er.

Aurora

En. To. Tre. Søstre. Hvem er jeg. Hvem er du. Hvem er hun.

Venia

til Stella

Du er et sommerbarn. Et sommerbarn født i lyset i varmen. Smiler. Blomstrer. Et sommerbarn med blomsterkrans i håret. Et barn alle er glade i. Et kvinnebarn menn kives om.

Aurora

Hvem er jeg Venia. Hvem er jeg.

Venia

Og jeg. Jeg er et vinterbarn. Jeg ser verden fra vintersolhverv. Født i mørke og kulde. Jeg har en krans av frost presset ned over hodet.

Aurora

Jeg. Og jeg. Venia. Hvem er jeg.

Venia

til Aurora

Du er ikke et barn. Ikke du. Ikke før ikke nå. Aldri er du et barn.

Aurora

Ikke et barn.

Venia

Jeg har ingenting. Du har alt. Du har Jon. Han er død. Han er din. Din. Jeg har ingenting. Du har Jon.

Stella

Jeg har heller ingen. Ingen. Jeg er alene. Alt konkret er

abstrakt for meg. Jeg er jo bare et barn. Elskverdig. Er jeg ikke verdig. Vi har hverandre. Vi er søstre.

Aurora

Jeg er ikke barnet. Jeg er enken. Enken etter Jon. Jon er død. Jon er borte. Ingen barn. Ingen lyder. Ingen små ting. Bare tankene. Jon er en tanke. Taus. Jon er taus. Han sier meg ingenting lenger. Jeg er ikke et barn. Jeg har ingen barn. Jeg har en taus tanke.

Stella

Du har steinen. Steinen har du. Vakker.

Aurora

Ja. Jeg har en stein. Steinen. Marmorisk myk.

Stella

Jeg har bare lengslene mine.

Venia

Jeg vet hvem du er.

Stella

Jeg er Stella. En kvinne alene. Jeg er stor nok fyller meg selv. Alene nok meg selv.

Aurora

Du er ikke et barn lenger Stella. Du er stor nok. Du fyller deg selv. Du er som meg. Du sparer deg klar. Gjør du ikke. Gjør du. Du er lillelillesøsteren min. Barnaktig. Som et barn. Jeg passer pliktelig på deg. På en søsterlig barnløs måte. Gjør jeg ikke. Gjør jeg.

Venia

Jeg vet hvem du er. Gi meg noe å drikke.

Aurora

Jeg sparer meg. Når har jeg nok. Er jeg ikke kvinne nok. Om jeg bare sparer meg lenge nok har jeg nok av meg. Jeg er ikke nok for ham. Jeg mangler noe. Noe ubetydelig. Bare Jon bryr som om ubetydelig. Ingen andre. Bare de ubetydelige. Når er jeg nok. Jeg er ikke kvinne nok for ham. Jon får ikke nok av meg. Jeg mangler noe. Av og til på alle fire. Puste. Pese. Jon bak meg. Jeg kneler kvinnelig til Jon. Av og til. Jeg mangler noe. Tilstrekkelig ikke. Ikke kvinne nok for Jon. Er. Er ikke. Er ikke kropp nok for Jon. Er jeg ikke kvinne nok. Er ikke kroppen min kvinne nok. Lysten min er utilstrekkelig. Jeg sparer meg til jeg får nok. Nok for ham. Jon er nok for meg. Han fyller meg med. Tilfredshet. Han er stor. Høy. Tung. Tungen hans er spiss. Jeg sparer på ordene mine. Lydene mine. Lystene mine. Sparer på alt i mitt hjerte. Sparer og sparer. Katalogiserer og ordner. Er jeg ikke nok. Jeg sparer meg helt til jeg får nok av det. Jeg har nok av det nå. Jon er min. Jeg. Er min. Jeg er enken. Jeg er uangripelig. Nå. Aldri kommer noen meg mer. Aldri. Forlater noen meg mer. Aldri. Aldri går Jon noen steder. Han er min. Fast under steinen. Under steinen min. Min stein. Restene av Jon ligger under steinen min. Den er vakker. Marmorisk. Myk. Jeg er en kvinne. Jeg er enken. Jeg er uangripelig og kan ikke penetreres. Jeg er to liv. Jeg er rik. Alt hans er mitt. Nå. Er jeg enken. Enken. Det er jeg som enken. Som har rett. Som er rett. Som er uangripelig. Jon er min. Jon er perfekt for han er min. Det er derfor jeg er enken. Det er derfor Jon er min. Fordi jeg er enken. Fordi Jon er min er jeg enken. Fordi jeg er enken er Jon min. Han mangler stedsans. Jon går seg vill. Ofte. Jon går ingen steder lenger. Jon ligger under steinen min. Jeg fastslår ham.

Venia

Jeg vet hvem du er. Gi meg noe å drikke.

Stella

Jeg venter. Jeg venter meg mye av livet. Jeg har et stort liv og store vyer. Jeg forventer noe.

Venia

Glasset mitt er tomt. Fyll det. Du trenger meg. Du fyller gladelig glasset mitt. Jeg gir deg gladelig av tankene mine.

Stella

Du har jo ingenting. Glasset ditt er tomt. Tømt. Hva er det du har.

Venia

Jeg har en uoppredd seng. Madrassen er slitt. Skrivesaker. Noen flasker et par glass. Det er alt jeg eier. Og så har jeg. Visshet.

Stella

En madrass. Et par glass. Tomme fulle. Vet du hvem jeg er.

Venia

Ja. Ja. Jeg vet hvem du er.

Stella

Hvem er jeg.

Venia

Du er en kvinne. Du har mange menn.

Stella

Mange menn.

Venia

Mange menn. I hendene dine. I tankene dine. Mange. Eller en om gangen.

Stella
En mann.

Venia
Mange menn. En mann. Det blir det samme.

Stella
Det er ingen forskjell på det.

Venia
Jeg vet hvem du er.

Stella
Hvem er jeg.

Venia
Du er en kvinne. Du har en mann. I tankene dine. I hendene dine. Men han er ikke din.

Stella
Han er ikke min.

Venia
Han er ikke din mann. Det er ikke pent å stjele. Han er ikke der. Ikke der du er. Aldri der du er. Du savner ham.

Stella
Jeg savner ham så.

Venia
Du lengter etter ham. Alt handler om det. Ingenting annet. Hele tiden. Uavbrutt. Hver dag. Hele dagen. Alltid. Du lengter etter han. Du savner en mann som er der du er. Som ser når du er ensom. Som tar bort smerten din. Som holder

om deg. En mann som fyller deg når du er tom. En mann.
Som vet hvem du er.

Stella

Ja.

Venia

Du lengter. Etter en mann som vet hvem du er. Om natten.

Stella

Om natten.

Venia

Om natten. Når du er alene. Når det er mørkt om deg. Når bare dynen holder deg varm.

Alene. Da. Da er savnet stort lengselen er enorm. Men størst blant dem er. Ensomheten.

Stella

Ja.

Venia

Aldri er du så alene som om natten. Savn og lengsel. Dine egne hender finner frem til lengslene dine. Du begjærer.

Fingrene dine holder begjæret fast.

Stella

Ja.

Venia

Du holder begjæret fast under fingrene dine. Det stråler gjennom kroppen din. Ryggen. Dypt inne i hodet ditt. Det er da noe. Men. Det er ikke ham.

Stella

Nei.

Venia

Du er en kvinne. Du er tom. Du mangler. Noe. En. Noen. Du er ensom. Fingrene dine kan ta bort begjæret. Men bare hendene hans tar bort savnet. Lengselen. Rydder bort tomheten.

Stella

Ja.

Venia

Du er en kvinne. Du lengter. Du savner. Du tørster.

Stella

Ja.

Venia

Du har ingenting. Du har ikke nok. Du får ikke nok av det.

Stella

Nei.

Venia

Du får bare ikke nok. Jeg vet. Vet hva du trenger. Hvem du er.

Stella

Du vet hvem jeg er. Du vet hva jeg trenger. Hvem er jeg. Hva trenger jeg.

Venia

Du er en kvinne. Du tørster. Du lengter. Du savner. Kjærlighet. Ham. Du trenger noe. Det. Noe annet. Mer.

Hva som helst. Mer. Du stryker ham av dine bryster. Mer. Du kaster ham av deg. La andre slippe til.

Aurora

Stakkars Stella. Stakkars Venia. Dere har mistet så mye. Dere har så lite tilbake. Dere er forvirrete. Dere er forvillete. Fortapte. Dere har ingenting. Dere er ingenting av dere selv lenger. Dere finner ikke ut. Eller inn. Av dere selv. Og jeg. Har så mye. Hjelper dere. Hjelper dere bort fra det gamle. Med enkens grenseløse kontroll og tålmodighet. Ingen har så mye kontroll og tålmodighet som enken. Kontrollen og tålmodigheten varer jo helt fra mannedød til enkedød. Det er lenge det. Jeg er den kontrollerende og tålmodige enken. Heldigvis. Dere er heldige som har enkemeg. Stella du er så ung og selvsikker og vakker. Det er for mye. Jeg tar på meg mor for deg. Du blir enkebarnet mitt jeg holder fast på. Jeg har ingen andre barn. Jon manglet barnet mitt i seg. Venia du er så vaklende. Jeg gir deg litt kontroll. Jeg kontrollerer deg som er du min egen bror. Jeg enkevokter deg. Jeg ser deg. På. For. Mot deg. Jeg ser over deg. Jeg fjerner deg. Selv om du er et annet sted. I nullpunktet. Langt herfra. Der slår du rot. Der kvinner du deg. Der Venia blir du penetrert av. Langt herfra. Langt langt borte.

Venia

til Stella

Jeg vet hvem du er. Du er du. Det holder Stella. Du trenger ikke mer. Du finner navlen din. Du kjenner etter. Da forstår du at du spiller ikke på innskrumpete navlestrenger. Du er fri. Alle strenger er borte og du er fri og ingen dukke og du glemmer vyene. Du glemmer kjærligheten. Du beskytter deg mot verdens lys og byer. Ingen mann i dette land vet. Jeg vet. Hva du trenger.

Stella

Hva trenger jeg.

Venia

skjenker Stella en dildo

Alt du trenger er erstatninger. Når du har nok av det. Da. Da er det nok.

Stella

Jeg er hel. Enslig. Enig. Ensom. Unik. Udelelig. Jeg har noe eget. Urøvet mitt. Jeg er en kvinne med en mannsdel i hendene. Nå er jeg mannelig.

Venia

Ikke bare penetrert. Penetrerende.

Aurora

Lillelillesøsteren min. Du er et barn. Du er jo bare et barn. Du er barnet mitt.

Stella

Jeg er søt. Og. Vakker.

Aurora

Du trenger ikke mer Stella. En lillemann og to søstre er bra. Alt en stor mann gjør. Det han gjør. Er at. Han. Han enker deg. Du er ingen enke. Du er et barn.

Stella

Men. Hvem er du Venia.

Venia

Jeg er ingenting. Jeg har ingenting. Har ikke engang hjemme. Jeg mangler et hus. Et hjem.

Aurora

Klart du har et hus. Du må det. Ditt eget hus. Din egen hjemlighet. Du ligger på ditt eget gulv og stirrer i ditt eget tak. Du er omgitt av dine egne murer. Beskyttet. Alltid beskyttet. Du ser tanken din hoppe ut gjennom vinduet. Den banker på døren.

Stella

Du ser lengselsfullt mot døren. Venter. Du venter i ditt eget hus. Ditt vern.

Venia

Jeg venter. Det banker på døren. Den åpner seg.

Aurora

Du har et hus. Et rike.

Stella

Du har et hjem. Du er rik. Du har full kontroll.

Aurora

Jeg teller alt jeg har. Ingenting. Jeg legger alt på sin plass. Ingen steder. Jeg vet hvem jeg er.

Stella

Jeg er vakker. Jeg elsker svarte kjoler. Jeg er vakker. Er jeg ikke. Er jeg.

Aurora

Jeg er vakker i sorg. Ikke sant. Er jeg ikke. Er jeg.

Stella

Døren din er åpen. Det banker.
mot Venia

Aurora

Døren er lukket. Jon lukket døren etter seg. Han gikk under jorden. Jeg teller opp alt. Alt er mitt. Jeg har full kontroll.

Stella

Døren er åpen. Det banker. Snart kommer. I mellomtiden. I tiden mellom nå og da. Venter jeg. Full kontroll.

Venia

Han er ikke der. Her. Lenger. Han er død. Borte. Jon er faktisk borte. Likevel gjør det vondt. Det gjør vondt akkurat der han ikke lenger er. Fantomsmerter. Han er fantomet. Jeg er smerten.

Stella

Det banker.

Aurora

Han er min.

Venia

Han er borte. Han er her. Han er her fortsatt. Det er akkurat det som er så nøyaktig så smertelig så pinefullt vondt. Jeg er ingen steder. Går ingen steder. Han står i veien for meg.

Stella

Døren står åpen. Huset ditt har en åpen dør.

Venia

Jeg går ut. Ut. Jeg kan det. Ut av døren. Ut av huset. Ut. Går ut. Går.

Stella

Det banker. Snart. Du står i døren og venter. Jeg er brudeverdig. Elskeverdig. Jeg er klar.

Aurora

Han er ikke. Her. Han er min.

Stella

Jeg er en kvinne. Kjærligheten nærer jeg av eget bryst. Jeg suger store tid. Skaper meg. Ny. Gir livet mening. Retning. Jeg er en kvinne som elsker meg. Når jeg elsker. Da. Da er jeg en kvinne. Da vet jeg hvem jeg er. Da er vyene borte.

Venia

Jeg ligger på gulvet og ser mot døren. Jeg står i døren og ser mot gulvet. Jeg kommer. Jeg venter. Han kommer. Ikke. Jeg venter. Han kommer. Ikke. Han er borte. Ikke.

Stella

Jeg er en kvinne. Jeg tar kjærligheten på alvor. Jeg gjør kjærligheten min sin. Meg. Da. Da lever jeg. Da er jeg ett menneske. Udelelig. Livet mitt har retning. Jeg lengter etter meg. Jeg begjærer meg. Kjærtegnene. Savnet mitt. Alt jeg er. Finner jeg. Tar jeg. Fra meg selv. For da vet jeg hvem jeg er.

Aurora

Du tar det du har. Og har det. Enkelt og lykkelig.

Venia

Du tar det du trenger. Du stjeler ikke fra andre. Du stjeler ikke. Det er ikke pent. Du er ingen røver.

Stella

Jeg er en kvinne. Jeg er ingen enke. Jeg er et barn av himmelen. Jeg er vakker i svarte kjoler. Jeg er elsket.

Aurora

Hun er bruden. Det blir bryllup.

Stella

Jeg er klar. Jeg er udelelig og bruden. Er jeg ikke. Er jeg.
Prinsessen.

Aurora

Sløret. Slører. Du slører deg for øynene. Du må det. Du ser
for godt uten.

Venia

Du må ha sløret på. Vi slører deg. Du er klar. Tydeligvis.
Endelig.

Aurora

Du ligner en kvinne.

Venia

Det blir fest. Vin.

Stella

Jeg er himmelsk. Salig. Brudelik. Jeg danser vals. Med min.
Elskede.

Aurora

Du bærer den svarte kjolen.

Venia

Du danser opp gulvet.

Aurora

Endelig. Jeg har så lenge. Jeg venter. Lenge. Lillelillesøster.
Barnet mitt.

Venia

Du er så vakker.

Stella

Jeg hopper bukk over mannen. Jeg rir denne i stedet.

Venia

Stella. Vil du ha lillemann som står for deg.

Stella

Ja. Ja. Ja.

Venia

Lille mannsdel. Tar din brud. Din vakre lengtende kvinne.

Stella

Ja. Ja. Ja.

Venia

Du fortærer gommen. Brudgummi. Manngommen.

Stella

Kommer min del av gleden og lykken kommer jeg.

Aurora

Barnet mitt du er tilfreds. Alltid passer jeg på deg for du er endelig alene og fullstendig.

Venia

Dans og drikk. Danse og drikke. Danser og drikker. Det er fest. Ja. Vi er så glade. Ja. Skål. Skål. Og hurra. Skål.

Aurora

Jeg er enken. En kvinne. Du er alenebruden. En kvinne.

Stella

Vi er så lykkelige du og jeg. Så lykkelige.

Aurora

Vi er frihetens søstre. Vi er frie. Fulle. Komplette.

Stella

Du er enken. En kvinne. Jeg er bruden. En kvinne.

Aurora

Jeg er enken. Du er bruden.

Stella

Vi er søstre. Hele. Fulle. Stående

Aurora

Vi står. Støtt. Høye. Søsterlig står vi.

Stella

Vi er vakre. Slående vakre.

Venia

Jeg er kvalm. Hva. Jeg er alene. Hva. Om Jon ser dere nå.
Hva.

Aurora

Hva. Hva sier du. Sier du noe.

Stella

Hva. Om så. Om Jon ser. Hva ser han. To vakre kvinner.
Han sier oss vakre kvinner sier han. Dere er fulle sier han og
ler og rister og puster.

Aurora

Jon gjør ikke så mye slikt. Han er.

Venia

Han puster ikke mer. Han sier ikke mer. Han er ikke mer.
Han er borte.

Aurora

Hva. Du snakker. Hva. Hva snakker du om. Han er ikke
borte. Han er. Han har ikke. Han er.

Venia

Han er borte. Jeg er borte. Du er enken. Han har ikke. Jeg er
ikke. Du er bruden.

Aurora

Venia. Venia. Venia. Du har ingenting. Stakkars Venia.

Stella

Søsteren min. Du er blottstilt. Eiendomsløs. Fattig.
Kaldbrystet og tørrskjødet.

Aurora

Velsignede søster. Du er min søster. Jeg har deg. Stella har
deg. Du har søstrene dine. Ellers er du ingenting. Du har
ikke.

Venia

Ingenting er lik null. Lykken er nullpunktet. Som nåden. Som
fremtiden.

Stella

Stakkars Venia. Er du en kvinne. Har du virkelig ingenting.
Vet du noe. Det. Noe.

Venia

Jeg vet alt. Som den eneste. Som uløselig knyttet til ingenting.
Vet jeg alt. Jeg vet alt. Jeg er. Så lei. Av meg selv. Av alt som

er mitt. Som er meg. Som er ingenting. Alt. Dere er vel også.
Lei meg. Alt jeg sier. Er.

Aurora

Veniamin. Du får. Av oss. Du kan det. Av meg.

Stella

Hva i all verden er det du trenger. Du.

Aurora

Det skal du. Du får litt kontroll av meg. Av Stella. Du har jo ingenting. Du er ingenting. Jeg gir deg litt av min kontroll. Sett deg. Legg deg ned.

Stella

Er du en kvinne. Vet du hva en kvinne vet. Hva en kvinne er. Jeg er en kvinne.

Aurora

Jeg er også en kvinne. Du er en bror jeg vokter kjære søster.

Stella

Hun er kvinne. Jeg er kvinnen. Søstre. Så yndige. Jeg er kvinnen. Så yndig. Så øm. Så utrolig vakker.

Aurora

Så effektiv. Jeg er så effektiv. Jeg er hel. Full. Enkelig. Jeg er effektiv.

Stella

Jeg er øm smidig yndig effektiv. Som en frukt.

Venia

Jeg er kvalm. Noe må ut. Jeg har det i meg. Jeg er meg.

Stella

Det er mye du ikke er. Men dum er du. Du ønsker sikten inn i oss. Et syn. Av hva. Døde. Levende. Du leter etter noe du kan ta. Men du har ingenting. Du er ingenting. Selv. Av deg selv. Ingenting. Det er lite det.

Venia

Jeg er uutholdelig. Jeg sprenges. Jeg sprenger meg fra innsiden og ut. Jeg tåler så lite. Derfor har jeg helst ingenting.

Aurora

Du er bare hemmelig. Det er alt. Det er ikke mer. Du bare gjemmer deg. Helt hemmelig. Du glemmer hvor du er. Jeg er enken. Hva er du for noe. Du er like gjerne død. Som levende. Død og levende gjør ingen forskjell på deg.

Venia

Jeg ønsker jeg er lykkelig. Jeg leker alene. I dag er dagen mørk. Igjen. Ingen leker meg. Det er ingen som leker meg lenger.

Aurora

Jeg er ikke et barn. Jeg har ikke ler. Jeg er ikke leken. Jeg er enken.

Stella

Jeg er bruden. Jeg er kvinnen. Jeg er leken.

Venia

Jeg er sliten. Liten. En tyv. En stor tyv. Jeg er stor.

Stella

Kjære søsteren vår. Det du trenger. Er. Du trenger fuktighet.

skjenker Venia et glass vin

Venia

Jeg mister meg selv. Alt jeg stjeler mister jeg. Bare skammen finner meg. Verden eksisterer ikke. Jeg aner ikke hvor jeg er. Bare hvem jeg er.

Aurora

Jeg sier. Stakkars Venia. Du har ingenting. Ingenting. Jeg synes synd på deg.

Venia

Jeg sier det til ham. Verden går av sporet. Mister kursen. Forsvinner. Dør. Verden dør Jon. Sier jeg.

Jon sier:

Det er synd.

Jeg sier det til ham. Jeg sier. Jeg mister alt. Fotfestet. Alt er borte for meg. Verden er ond for meg. Jeg er uten tro. Uten tiltro. Tillit. Uten tillit til noen. Uten tillit Jon. Sier jeg.

Jon sier:

Det er ille.

Jeg sier det til ham. Jeg sier. Jeg stjeler alt. Alt er borte. Jeg har ingenting. Alt jeg har stjeler jeg. Alt mister jeg. Borte. Alt jeg har igjen er madrassen. Bare denne madrassen. Akkurat denne madrassen. Og sønnen. Sønnen Jon. Sier jeg.

Jon sier:

Stakkars deg.

Aurora

Jon sier så mange ting. Jon sier stakkars deg. Jeg sier også. Stakkars Venia. Stakkars Venia. Jeg sier du er søsteren min. Jeg synes synd på deg. Stakkars Venia. Uten hus. Uten vinduer. Vegger tak. Stakkars Venia. Alt du har er en madrass og en sorgtung hjerne.

Stella

Alt du har er. Tørket inn. Borte. Du trenger ikke mer enn en madrass. Jeg er en fullkvinne med lillemann. Aurora er kvinneenken med sin egen stein. Du er. En slags kvinne. En slags kvinne er også en kvinne. En slags kvinne. Du. Vi. Kvinner. Selv uten adjektiver er du en kvinne. Et vesen uten genitale anheng. En kvinne. Vi trenger ikke mer. Vi kvinner skjønner. Skjønner hvordan. Hvordan.

Venia

Ordene mine står stille. De beveger seg ikke. Jeg sitter på madrassen. Ingen ord beveger seg lenger. Ingen beveger seg til ordene. Jeg sitter på madrassen.

Stella

Trenger ikke mer. Vi trenger ikke mer. Vi kvinner.

Aurora

Jeg er en kvinne. Stella er en kvinne. Hun skjønner. Og da skjønner jeg. Vi skjønner hvordan. Vi kvinner skjønner. Hva er det vi skjønner.

Stella

Vi skjønner hvordan vi ømt og smidig.

Venia

Ømt og smidig.

Stella

Skjønner hvordan vi ømt og smidig byr frukten frem.

Venia

Frukten jeg byr på. Frem med den. Ømme smidige frukter.

Aurora

Du byr frem frukten på madrassen.

Stella

Ømt og smidig byr du frukten frem. Og

Venia

Og.

Stella

Og. Og yndig smidig ømt tømmer du pungen hans grundig. Fuktighet Venia. Du tørker jo inn. Du byr frem frukten.

Venia

Jeg sitter på madrassen. Han står i døråpningen. Døren er åpen. Alle dørene er åpne. Vinduene er borte. Tak og vegger. Alt jeg har er madrassen. Jeg sitter på madrassen og ser på døren. Han står i døråpningen. Jeg byr av meg selv. Han kommer mot meg. Jeg er frukten. Jeg blottlegger ham. Jeg er en saftig frukt. Øm og smidig. Uimotståelig. Fruktsommelig. Yndig og effektiv tømmer jeg pungen hans. Grundig. Jeg stjeler lystene hans. Smakene. Lydene han lager. Jeg stjeler ham og gjør ham min.

Venia

Han står i døråpningen. Han ser på meg. Han sier at han elsker meg. At han elsker for første gang. Jeg tror ham. Jeg tror han snakker sant. Han sier meg.

Jon sier:

Du er en kvinne jeg elsker for første gang.

Du er kjærligheten for første gang.

Du er døden for første gang.

Det finnes ikke liv etter dette.

Jeg sier. Jeg går nå. Jeg må det. Sier jeg. Jon. Sier jeg. Jon. Jeg går nå. Jeg tror ikke jeg finner hjem. Jeg tror jeg går meg bort.

Jon sier:

Du er hjemme. Du kommer hjem.

Du er avkledd. Du er avduket.

Aurora

Er du. Naken.

Stella

Nei. Nei. Ikke Jon. Nei.

Venia

Jeg er naken. Jeg er åpen. Han kommer hjem. Han elsker for første gang. For første gang i sitt liv elsker han. Han er naken. Jeg er naken. Han trekker seg ut og aldri forlater han meg mer.

Stella

Med det svarte sløret over hodet ser jeg ikke så godt. Det er godt. Jeg. Jeg er en kvinne. Jeg er en vakker kvinne. Jon velger ikke deg. Det er ikke sant.

Aurora

Han er ikke riktig tilstede lenger. Han er fraværende. Jon er død. Alt jeg har er Jon død.

Venia

Han står i døråpningen. Jon kommer inn døren. Jeg kler meg naken. Jon kler meg naken. Jeg stjeler klærne hans. Han er to fingre fra å være naken. Mine fingre. Jeg er øm og smidig. Jeg tømmer pungen hans og legger alt i min. Han gjør de vidunderligste lyder. En sang. Om fruktslang. Et rent røveri. Han elsker for første gang. Elskerelskes. Han dør nå. Etter

dette er det ikke mer. Han kommer. Han blir. Og så. Og så blir han borte for meg.

Aurora

Jeg vet. Jeg har visshet. Alltid vet jeg best. Han holder ikke lett fast på meg. På seg. Jeg er ikke kvinne nok. Jeg mangler noe. Jeg mangler. Noe. Det. Noe.

Stella

Han kommer ikke til min dør. Min døråpning er stor svart og tom. Jon velger ikke deg. Jeg er yngre. Komparativ. Vakrere enn deg. Jeg er yndigere. Effektivere. Smidigere. Ømmere. Det er uhørt. Døvt på en måte.

Aurora

Jon er ren. Høy. Anstendig. Hvordan kan du. Du gjør du ham til en bukk. Du er ikke pen en gang.

Venia

Jeg er ikke pen. Jeg er syk. Jeg tøser. Jeg røver. Stjeler er ikke pent. Ikke pent. Eller vakkert.

Stella

Du gjør meg kvalm. Jeg synes synd på deg. Kan noen som du er så motbydelig som du. Døren min står alltid åpen. Jon er ikke der. Jon går forbi. Som en engel. Ikke du. Ikke du. Ikke du. Ikke du. Ikke du. Men du. Du.

Venia

Han kommer inn i meg. Gang på gang. Han går bort og forlater meg aldri. Jeg bærer ham over blæren min. Som en klump. Et esende minne. Et kom av ham. En Jonkom. Det som kommer av Jon. Et esende genitiv. Sssssssss.

Aurora

Du bærer hans barn. Bare jeg får bære barnet hans. Bare jeg får kalle barnet mitt. Bare jeg er Jons arving. Alt han gjør alt han forlater alt han etterlater seg når han forlater meg er mitt. Gang på gang. I all evighet.

Venia

Jeg skjærer gladelig byrden bort. Alt etter den døde. Da blir jeg noe rødt pent og rent.

Aurora

Jeg hjelper deg. Det skal jeg.

Venia

Om noe blir fullkomment. For det kan det. Noe. Fullkomment. Da skal det ufullkomne bort. Det må det. Noe må bort.

Stella

Hvorfor velger han deg. Det er så lite troverdig. Jeg er prinsessen. Jeg venter himmelen. Jorden er min.

Aurora

Gir du meg barnet mitt. Det er ikke ditt. Det er Jons. Hans liv og død er mine nå. Det er mitt barn. Bare mitt.

Stella

Han er ikke død. Bare høyt der oppe.

Venia

Jeg skjærer barnet ut av buken min og skjenker ham til deg.

Venia skjenker barnet til Aurora

Aurora

Kommer du barnet mitt. Se hvor lett det går. Nå er alt det opprivende over.

Venia

Jeg går snart. Jeg må bort.

Stella

Jeg venter. Han kommer. Jeg er inderlig stille. Inderlig vill. Døren min står åpen. Han sier til meg. Du. Han sier til deg. Ikke du. Til meg sier han. Du. Du er en eneste prinsesse. Jeg bøyer meg. På en høy måte. Ned. Men opp. Brudekjolen holder jeg høyt. Opp. Om livet. I livet. Høyt. Jeg slutter vente.

Venia

Det er sent nå. Jeg huller hodet mitt og blir borte. Han er borte. Jeg blir borte. Det blir bra. Vi finner plassene våre i verden. Vi finner våre roller. Vi finner. Hjem.

Aurora

Barnet mitt. Ser du på meg. Kan du. Vil du. Ser du meg nå. Kan du. Kjenner du meg igjen. Kan du. Vil du. Ser du på meg. Din egen mor. Jeg er enken. Du er foreldreløs. Jeg er moren. Du er barnet. Din og mitt. Rettelig og bestemt. Sammenfiltret. Min egen solstråle.

Stella

Jon går seg vill. Løfter meg opp og går bort. Høyt opp. Vyer. Utsyn. Jeg taper ham men finner ham nok igjen. Mister. Jeg når ham nok snart. Snart er jeg høyt nok oppe. Så høyt oppe at jeg hører luften harpe seg. Jeg kommer alltid. Snart. Hvert et øyeblikk snart. Hitter. Jeg hiter ham igjen. Snart. Tapt og funnet. Det er så forferdelig spennende. Å. Så infinitivt. Ååå.

Den deilig ubestemmelige infinitiven. Hvem gjør det umulige. Det umulige.

Aurora

Lille barnet mitt. Du er mitt barn. Du er min fra begynnelsen av. En gave fra Jon. Du og jeg. Så vakre vi blir. Vi to. Du og jeg. Bare vi to. Ingen andre.

Venia

Endelig. Nå. Tilslutt. Nå som det hele er slutt. Da. Da endelig blir vi skikkelig lykkelige. Vi søstrene. Heretter er jeg stille. Det må jeg.

slutt